

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 395-ҳадис

* إِيَّاكُمْ وَالْغَيْبَةَ، فَإِنَّ الْغَيْبَةَ أَشَدُّ مِنْ الزَّيْنَاءِ، إِنَّ الرَّجُلَ قَدْ يَزِينِي وَيَتُوبُ، فَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنَّ صَاحِبَ الْغَيْبَةِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ حَتَّى يَغْفِرَ لَهُ صَاحِبُهُ.

(رواه أبو الشيخ عن جابر)

Ғийбатдан четланинглар, чунки ғийбат зинодан ҳам қаттиқроқдир. Албатта, киши зино қилиб қўйиб, тавба қилса, Аллоҳ унинг тавбасини қабул этади. Ғийбат қилган кишини эса то ғийбат қилинган киши кечирмагунча Аллоҳ ҳам уни кечирмайди.

Жобир (розияллоҳу анҳу)дан. Абу Шайх ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

